

چهار سال پیش در زمان ثبت چوگان توسط جمهوری بادکوبه (آذربایجان استالین) بنام میراث ناملموس خود، جمهوری اسلامی مدعی شد که "این چوگان، آن چوگان نیست" و چوگانی که دولت بادکوبه بنام خود به ثبت رسانده است، "بازی سنتی با اسب در قرهباغ" است! اکنون پس از چهار سال، جمهوری اسلامی به همان شیوه، که "این چوگان، آن چوگان نیست" را بنام "چوگان در همراهی با موسیقی و داستانسرایی/روایتگری" به ثبت رسانده است - نه ورزش جهانی "چوگان" را که در همه جهان "Polo" شناخته می شود.

xxxxxx

علی اصغر مونسان، رییس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، امروز اعلام داشت که ورزش باستانی چوگان بنام ایران در سازمان یونسکو بنام ایران به ثبت رسیده آن را "یک پیروزی چشمگیری برای جمهوری اسلامی" خواند.

با در دست داشتن پیشینه و آشنایی با دروغ گویی نظام اسلامی و نهادهای وابسته اش از جمله سازمان میراث فرهنگی (بخوانید سازمان تخریب میراث فرهنگی [۱])، به تارنمای یونسکو مراجعه شد، تا درستی یا نادرستی این ادعا ثابت شود. پس از مطالعه پرونده ارائه شده از سوی میراث فرهنگی به یونسکو، [۲] بجز اشتباهات تاریخی [۳] در آن، آشکار می شود که این چوگانی که به ثبت رسیده است، با ورزش چوگان ایرانی که امروز در بیش از هفتاد کشور جهان بازی می شود متفاوت و ادعای نظام که چوگان یا Polo را به نام ایران ثبت جهانی کرده است، دروغی بیش نیست.

ولی چرا دروغ است؟

نخست، چوگان (Chogān)، واژه ایست پارسی و بجز ایران و چند کشور همسایه ایران، از جمله جمهوری بادکوبه در هیچ کجای دیگری در جهان نه بکار برده می شود و نه شناخته شده است - ولی در مقابل واژه "Polo"، که در زبان انگلیسی و اکثریت زبان های جهان برای چوگان بکار برده می شود، نامیست جهانی و شناخته شده. میراث فرهنگی در پرونده ارائه داده شده به زبان های انگلیسی، فرانسوی و ترکی (!) ذکر نمی کند که "Polo" برابر واژه پارسی "چوگان" (Chogān) در زبان های اروپایی است، بلکه در بخش دوم، شماره ۳، به اشتباه مدعی می شود که ورزش "Polo" ریشه گرفته از "چوگان" است!

دوم، سازمان میراث و رسانه های وابسته به نظام، گزارش دروغ پخش کرده اند که ورزش چوگان را به ثبت رسانده اند،^{[[۴]]} ولی پرونده ای که جمهوری اسلامی به یونسکو ارائه داده و بنام ایران به ثبت رسانده است، نامش "چوگان در همراهی با موسیقی و داستانسرای" (Chogān, storytelling and music by accompanied game riding-horse a)، "چوگان بدون موسیقی و داستانسرای" یا همان "Polo" به ثبت نرسیده است.

ثبت نام "چوگان در همراهی با موسیقی و داستانسرای" از سوی ایران - یا "چووقان، یک بازی با اسب در قرهباغ" از سوی دولت بادکوبه (در سال ۲۰۱۳ ترسای)، بدان معنی است که هیچ کشور دیگری در جهان نمی تواند از این دو واژه با توصیفاتش بنام خود بهره وری کند، ولی این شوندي:دليلی نیست تا از ثبت آن با تغییرات کمی در نام و توصیفات و فرامودهايش:توضیحاتش] توسط دیگر کشورها جلوگیری شود. برای نمونه اگر ازبکستان همین ورزش ایرانی را بنام خود ولی با کوچکترین تغییر در نوشتن نامش، همچون "چوقان (Choqan) بهمراه رقص و پایکوبی" و با مدرک سازی به یونسکو ارائه دهد، هیچ سدی بر سر ثبت آن بنام آن کشور وجود نخواهد داشت.^{[[۵]]}

بهر روی، ممکن است در دید نخستین بنظر آید که هیچ تفاوتی میان دو واژه "Chogān" و "Polo" نباشد، زیرا که برگردان یک واژه، در دو زبان است، ولی تفاوت میان زمین تا آسمان است. پرونده هایی که به یونسکو ارائه داده می شوند، تا یک اثر ناملموس به نام کشوری ثبت شود، بویژه آنکه ارزش جهانی داشته باشند (همچون چوگان یا "Polo" که در بیش از هفتاد کشور بازی می شود)، در کنار واژه بومی، نیز بایستی نام های (واژه ها) شناخته شده در زبان های دیگر بدان افزوده شوند، همچون پرونده نوروز که در سال ۲۰۰۹ که به یونسکو ارائه داده شد بود و در کنار واژه ایرانی "Noruz"، نامواژه های شناخته شده دیگری بدان افزوده شده بود.^{[[۶]]} ولی همانگونه که در بالا یاد شد، سازمان میراث فرهنگی، در پرونده خود به یونسکو، حتا در درون پراوتر واژه "Polo" را هم قید نکرده است، تا با چوگانی که در جهان شناخته شده است، پیوندی پیدا کند.

همچنین در این نشست یونسکو، پرونده های مهارت ساختن و نواختن کمانچه چند هزارساله ایرانی، به گونهی میراث فرهنگ

ناملموس مشترک ایران با جمهوری بادکوبه ۲۶ ساله، به ثبت رسید.

شوند[علت] ثبت نشدن چیست؟: از کوزه همان تراود که در اوست!

میراث های ناملموس به دو بخش بخشبندی می شوند: میراث های محلی/ملی و میراث های جهانی.

میراث های ناملموس محلی/ملی، همانگونه که نامش روشن است به میراثی گفته می شود، که ویژه بخشی از یک کشور است، برای نمونه "رقص شمشیر سیستانی" که تنها در استان سیستان و بلوچستان اجرا می شود و هم می توان بعنوان یک میراث ناملموس محلی یا استانی ثبت شود و هم بعنوان یک میراث ناملموس ملی.

میراث های جهانی، به دسته میراث هایی گفته می شود، که با آنکه در یک کشور ابداع یا آغاز شده است، ولی امروز مبدل به یک میراث جهانی شده است، از جمله جشن نوروز که با آنکه یک جشن ایرانی است، ولی امروز توسط چندین کشور برگزار می شود. چوگان نیز مانند نوروز، با آنکه یک ورزش ابداعی ایرانیست، ولی امروز در اکثر کشورهای، بویژه کشورهای غربی بازی می شود. برای ثبت چوگان بعنوان یک ورزش جهانی که ایران پدیدآورنده آن می باشد، می بایستی یک گروه تاریخی-پژوهشی، متشکل از کارشناسان تاریخ و فرهنگ ایران بپا گردد، تا پس از کنکاش، بررسی و پژوهش های دانشگاهی، پرونده ای آماده و به یونسکو ارائه داده شود، که نام دیگر کشورها نیز می تواند به آن پرونده افزوده شود، ولی ایران بعنوان کشور مادر چوگان به جهانیان شناسانده خواهد شد.

شوند ناتوانی سازمان میراث فرهنگی در ثبت جهانی چوگان بدان خاطرست، که:

۱ - سازمان میراث فرهنگی یک نهاد مستقل فرهنگی، نگهبان میراث ملی ایران نیست، بلکه یک نهاد دولتی و سیاسی است؛

۲ - زیرا که سازمان میراث یک نهاد دولتی است، از آن روی هم، روسا و بخش مدیریت آن در دست محرمان و وابستگان سیاسی به نظام و غیر کارشناسان، از جمله پاسدار، آخوند و غیره اداره می شود، که این عده طبیعتاً عاری از درک و فهم مسائل فرهنگی و تاریخی می باشند.

۳ - جمهوری اسلامی، برایش مهم نیست که چوگان یا هر میراث ملموس یا ناملموس دیگر ایرانی بنام ایران ثبت جهانی شود یا نه و همه این نمایش ها و عروسک بازی ها، بخاطر سواستفاده های سیاسی است. برای نمونه چهار سال پیش، محمدرضا سعیدآبادی، دبیر کل کمیسیون ملی در یونسکو، در پاسخ به اعتراضات مردم که چرا اجازه داده شده که جمهوری بادکوبه، چوگان را به نام خود ثبت کند، گفته بود:

”مهم این نیست که قدمت و ریشه چوگان در کجای این منطقه [خاورمیانه] است و توسط کجا به ثبت رسیده است بلکه مهم این نکته است که این بازی و مهارت در کجا فعال و به خطر افتاده است، بنابراین اگر بخواهیم در چارچوب حقوقی صحبت کنیم با وجود اینکه قدمت چوگان در ایران است اما این اشتباه است که بگوییم آذربایجان نباید آن را به ثبت

برساند و چوگان مال ماست.[[۷]]

بنابراین، زمانی که دبیر کل کمیسیون ملی در یونسکو که وظیفه پاسداری از میراث ملی ایران در یونسکو را بر عهده دارد، با چنین بی شرمی و گستاخی اعلام می کند که مهم نیست که چوگان یک ورزش ایرانی هست و یا نیست و به نام ایران ثبت شود یا نشود، نتیجه اش، اینی می شود که شاهدش هستیم؛ بگفته ای دیگر، "از کوزه همان تراود که در اوست!"

پایان سخن:

این ادعای تازه جمهوری اسلامی که ورزش چوگان (Polo) را بنام ایران در سطح جهانی به ثبت رسانده است همانند همه دیگر ادعاها، گفته ها و نوشته های نظام اسلامی در چهل سال گذشته، دروغی بیش نبوده و بدور دیده نمی شود که جمهوری اسلامی برای فریب و تحمیق ملت ایران، که خود را ایراندوست جلوه دهد، برنامه ریزی و مهندسی شده باشد. این دروغسازي و خیانت آشکارا دیگر نظام به میراث ملی و فرهنگی ایران، اکنون راه را برای کشورهای همچون بریتانیا و آرژانتین و دیگر کشورهای غربی که امروز چوگان ورزش محبوب آن ها بشمار می رود باز گذارده است تا این ورزش کهن ایرانی را بنام خود ثبت کنند، بدون آنکه نیازی داشته باشند تا نامی از ایران بعنوان سازنده و مخترع آن در پرونده های خود قید کنند.

شاپور سورنپهلو

روز باد از ماه آذر سال ۳۷۵۵ بهدینی

۷ دسامبر ۲۰۱۷ ترسایی

بازرُدها]:منابع] و فرانمودها]:توضیحات]:

۱ - سورنپهلو، شاپور، "ایران-باستان‌دایی: سیاستی برای تغییر هویت ملی ایرانیان به یک هویت عاریه ای اسلامی-عربی و تبدیل ملت ایران به اُمت عربی"

۲ - UNESCO, "Chogān, a horse-riding game accompanied by music and storytelling":

<https://ich.unesco.org/doc/download.php?versionID=43730>

۳ - در پرونده ارائه داده شده به یونسکو، میراث فرهنگی بنا‌درستی قید کرده است که دیرینگی ورزش چوگان، بیش از دو هزار سال است. در صورتی که دیرینگی آن بیش از ۲۵۰۰ سال و به دوران شاهنشاهی داریوش بزرگ می رسد.

۴ – <https://en.mehrnews.com/news/130022/UNESCO-lists-polo-as-Iran-s-intangible-cultural-heritage>

<http://www.presstv.com/Detail/2017/12/07/544773/Chovgan-added-as-Irans-intangible-cultural-heritage-to-UNESCO-lists>

۵ – این گونه پرونده سازی ها و ارائه دادنش به یونسکو برای ثبت میراث ناملموس به نام یک کشور تا به اندازه ای آسان است که برای نمونه جمهوری اسلامی می تواند با مدرک سازی، فوتبال انگلیسی را بنام "پاتوپ: یک بازی سنتی با پا در قم در زمین خاکی" را با همان قواعد و مشخصات فوتبال بنام خود به ثبت رساند. بنابراین، مهم "نام" شناخته شده جهانی فوتبال است، نه نام و توصیف محلی و بومی ناشناخته شده!

۶ – http://www.unesco.org/archives/multimedia/?pg=33&s=films_details&id=302

goo.gl/D4ibvv۲ –

چوگان در یونسکو بنام ایران ثبت شد، ولی این چوگان آن چوگان نیست

نوشته شده توسط شاپور سورنپهلو
پنجشنبه ۱۶ آذر ۱۳۹۶ ساعت ۱۴:۲۱

□